

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1a-554/24

Judecătoria Ungheni

NR. PIGD 1-18213733-03-1a-28102024

Judecător: Alexandru Parfeni

DECIZIE În numele Legii

24 decembrie 2025

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În completul compus din:

Președintele ședinței, judecător

Ghenadie Liulca

Judecătorii

Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

Grefieri:

Doina Știrbu, Corina Fosa

cu participarea:

Procurorului:

Lilia Prisacari

Avocatului:

Oleg Trocin

a examinat în ședință publică apelul inculpatului Suruceanu Eugen declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 29 iunie 2018, pronunțată în privința lui:

Suruceanu Eugen *****, a.n.*****, INDP *****, domiciliat mun. ***** studii superioare, nesupus militar, căsătorit, angajat în câmpul muncii în calitate de director al S.R.L. ”Intercultura”, reprezentantul CIOFF Moldova, cu antecedente penale stinse, moldovean, cetățean al Republicii Moldova

învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.241 alin.(2) lit.b), c) și art.190 al.2) lit.c), d) Cod penal.

Procedura de citare legală a fost respectată.

Termenele de judecare a cauzei:

- în instanța de fond: 11 ianuarie 2017-29 iunie 2018;

- în instanța de apel: 26 iulie 2018- 18 decembrie 2018;
- în instanța de recurs: 11 aprilie 2019 -28 mai 2019;
- în instanța de apel : 05 iulie 2019-06 aprilie 2022;
- în instanța de recurs : 14 iulie 2022-12 decembrie 2023;
- în instanța de apel: 28 octombrie 2024-24 decembrie 2025

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătorei Ungheni din data de 29 iunie 2018 s-a încetat procesul penal în privința lui Suruceanu Eugen vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.241 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost recunoscut vinovat Suruceanu Eugen în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.e) și d) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale - echivalentul a 20000 lei (douăzeci mii lei) în beneficiul statului (în redacția de până la data emiterii Legii nr.207/2016), cu privarea de dreptul exercitării funcțiilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice pe un termen de 3 (trei) ani.

S-a aplicat în privința lui Suruceanu Eugen măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara care s-a dispus a se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Potrivit art.106 alin.(1), alin.(2) lit.b) Cod penal, s-a dispus confiscarea de la Suruceanu Eugen în beneficiul statului a sumei de 125 632.54 (o sută douăzeci și cinci mii șase sute treizeci și doi lei, 54 bani), rezultate în urma comiterii infracțiunilor.

S-a aplicat sechestrul pe bunurile mobile și imobile ce aparțin cu drept de proprietate inculpatului Suruceanu Eugen în suma totală de 125 632.54 (o sută douăzeci și cinci mii șase sute treizeci și doi lei, 54 bani) lei în scopul executării confiscării speciale.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive

Au fost admise în principiu acțiunile civile înaintate de Bambuleac Natalia, Buruiană Victor, Buruiană Maria, Covalciuc Sanda și Cotici Ion, lăsând ca asupra

cuantumului prejudiciului material să se expună instanța într-o procedură civilă separată.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, în perioada lunilor iulie-august 2013, Suruceanu Eugen *****, fiind reprezentantul CIOFF Moldova și având o înțelegere prealabilă cu ***** Iosif, care îndeplinind funcția de coreograf al ansamblului de dans "Struguraș" a Palatului de Cultură a Primăriei orașul Ungheni, conform ordinului de angajare nr. 584 din 21 iunie 1995, deși figura în calitate de administrator al SRL „Stelada-Com” (persoană juridică ce nu a fost reînregistrată) și SRL „Intercultura” (în proces de lichidare din 24 septembrie 2009) care nu au ca gen de activitate organizarea de tururi turistice cu element de extraneitate, contrar prevederilor legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi art.art. 1, 2,7,13 ce impun restricții la practicarea activității în bază de licență, prevederi congruente cu Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător art.8 alin.(1) lit.a) pct.29 ce impune prezența unei licențe pentru practicarea activității de turism, având drept premisă contractul de transport nr.41 din 11 iulie 2013 deja încheiat între primăria Ungheni și SRL "Cristef Turtrans" privind serviciile de transport de pasageri pe ruta Chișinău-Minturno (Italia)-Chișinău pentru perioada 25 iulie 2013-11 august 2013, au desfășurat o activitate ilegală de întreprinzător, manifestată prin colectarea sumelor bănești de la 50 persoane și perfectarea actelor necesare în scopul organizării unei deplasări turistice în Italia, orașul Minturno, obținând un profit în proporții mari în sumă de 91 541,98 lei.

Tot el, Suruceanu Eugen *****, în perioada de timp de la 28 iulie 2013 până la 08 august 2013. prezentându-se în calitate de reprezentant CIOFF Moldova, în absența unor calități delegate din partea autorităților publice locale Ungheni, asumându-și calitatea de persoană responsabilă de organizarea plecării ansamblului "Struguraș" din orașul Ungheni în Republica Italia or.Minturno și or.Ausonia în vederea participării la concursul internațional folcloric organizat de CIOFF Mondial, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit banii sub formă de plăți diurne, oferiți de către organizatorii festivalului, în sumă de 4 euro pentru o zi pentru fiecare participant, prin ce membrilor ansamblului "Struguraș" în număr de 42 persoane autorizate la acest concurs le-au fost cauzate daune materiale considerabile în sumă totală de 2016 euro, echivalentul a 34 090, 56 lei.

Inculpatul Suruceanu Eugen, în cadrul ședinței de judecată a declarat că vina nu o recunoaște.

Sentița a fost atacată cu apel de către inculpatul Suruceanu Eugen solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat pe ambele capete de acuzare.

Apelantul a invocat că pe ambele capete de acuzare, instanța nu a argumentat și nici nu a demonstrat faptul vinovăției lui, dar s-a limitat la enumerarea probelor acuzatorului de stat și ulterior concluzionând la general, că aceste probe demonstrează vina inculpatului, fără a da apreciere acestora.

Instanța de fond, nu a ținut cont, că procurorul și-a construit învinuirea neluând în serios mai mulți martori, unii din care au fost audiați doar superficial la urmărirea penală și ulterior nu au fost citați de partea acuzării pentru a fi audiați și în judecată, efectele acțiunii procurorilor la urmărirea penală neputând fi înlăturate în instanța de fond.

A reținut, că incorect, instanța a admis în principiu acțiunile civile ale părților vătămate, deși în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat faptul lipsei acțiunilor civile sau cererilor de chemare în judecată în privința lui. Mai mult ca atât, s-a constatat faptul că la audierea părților vătămate, în faza urmării penale și judecată, acestea nu au înaintat pretenții concrete față de Suruceanu Eugen, iar în faza susținerilor verbale la judecarea cauzei fiindu-le adresate întrebări din partea președintelui de judecată în privința motivului neconcretizării pretențiilor și absenței cererilor de chemare în judecată, părțile vătămate nu au dat explicații.

A menționat că învinuirea înaintată de procuror este una neîntemeiată de fapt și de drept.

La fel a invocat și faptul, că de către instanță nu au fost reținute depozițiile date de el, care sunt confirmate prin probele prezentate de el în cadrul urmării penale și anume declarația de venit pe perioadă impozitării anului 2013 prezentată de către Suruceanu Eugen, în calitate de persoană fizică, organelor fiscale în anul 2014 - care conține date legate de venitul lui acumulat în rezultatul acordării serviciilor de impresariat ansamblului de dans "Struguraș" a Palatului de Cultură a Primăriei or. Ungheni; dovada achitării impozitului pe venitul acumulat de Suruceanu Eugen în rezultatul acordării serviciilor de impresariat ansamblului de dans „Struguraș” (ordin bancar de încasare a impozitului - 18 % din venit); dovada achitării de către el a serviciilor hoteliere pentru cazarea familiilor Buruianu și Bambuleac în or. Mintumo (factură de plată); dovada achitării de

către Suruceanu Eugen a motorinei la deplasarea transportului delegației pe teritoriul Italiei în perioada festivalurilor (cecuri de plată); dovada achitării de către Suruceanu Eugen către SRL „Cristofertrans” a serviciilor de transport până la deplasare la rugămintea martorului ***** (Primăria or. Ungheni făcând plata suplimentară numai după deplasare) (factură fiscală).

Reiterează că probele enunțate supra, demonstrează faptul că el, Suruceanu Eugen, a acumulat un venit mai mic decât cei 91541,98 lei pe care îi atribuie procurorul că i-ar fi dobândit în urma activității sale, iar acest venit este mai mic chiar decât porțiunile de 77 000 lei de la care se consideră a fi considerată a fi o infracțiune în temeiul art.241 Cod penal la momentul prestării serviciilor de către inculpat în anul 2013.

Mai arată, că instanța de fond nu a reținut faptul că dânsul a prestat numai o dată servicii de impresariat artistic în calitate de persoană fizică, fapt care nu este limitat prin lege cu obligația de a deține patent sau licență și mai mult atât, aceasta nu se poate considera a fi ca atare o ”activitate” odată ce nu întrunește elementele unui fapt de „activitate comercială continuă”.

Notează că instanța nu a făcut un calcul prin care s-ar verifica sau s-ar demonstra că anume inculpatul a obținut un profit în sumă de 91541,98 lei, odată ce nu există la materialele cauzei anexat vreun raport de expertiză financiar-economică, concluzie a unui expert sau specialist, care ar confirma în genere existența acestei sume și mai mult ca atât, care ar confirma că această suma se poate considera a fi venitul lui.

Indică, că nu e clar de unde s-a luat suma de 91541,98 lei în rechizitoriu și sentință, atunci când și procurorul în susținerile verbale menționează despre suma în jurul la 60000 lei, solicitând încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire din motivul lipsei elementelor constitutive a componenței de infracțiuni prevăzute de art.241 Cod penal.

Reține, că părțile vătămate nu au făcut declarații referitor la faptul că ar cunoaște sau măcar ar fi auzit că el, Suruceanu Eugen ar fi primit diurne pentru grupul din Republica Moldova la festival.

Partea vătămată Buruiană Măria în judecată a declarat că nu poate dovedi cele spuse de fiul patronului și anume legat de faptul că organizatorii au achitat diurne participanților festivalului, iar partea vătămată Buruiană Victor, audiat în judecată a declarat că, surorile Marcoci i-au spus de diurne, însă, martorii dați nu au fost audiați în judecată pentru a clarifica ce fel de diurne, cine și cui a achitat

diurne, a primit grupul din Moldova la festival careva diurne, de unde le sunt cunoscute surorilor Marcoci careva presupuse circumstanțe ce țin de presupusele diurne.

Toți martorii audiați în proces, atât din partea acuzării, cât și a apărării nu au dat depoziții în privința faptului că ar cunoaște sau măcar ar fi auzit că Suruceanu E. ar fi primit diurne pentru grupul din Republica Moldova la festival.

Instanța nemotivat a respins cererea lui prin care a solicitat interogarea în calitate de martori a persoanelor: *****, *****, *****, *****, *****, *****, deși în cadrul cercetării judecătorești s-au constatat existența unor presupuneri a unor martori precum că muzicanții din Chișinău care ar fi evaluat împreună cu ansamblul de dans "Struguraș" ar fi primit careva bani de la el, Suruceanu Eugen. Existența acestui fapt ar putea fi confirmată în principiu numai de către *****, care era și conducătorul orchestrei care a evaluat împreună cu ansamblul de dans "Struguraș", prin ce i s-a încălcat dreptul la apărare și principiul egalității părților în proces.

Nu a avut parte de un proces contradictoriu, partea acuzării având posibilitatea de a-și aduce toți martorii pe care își dorește, pe când inculpatului i-au fost admiși pentru interogare numai 3 martori, față de cei 12 martori interogați ai procurorului.

Partea acuzării a adus numai martorii pe care îi consideră utili pentru condamnarea lui, refuzându-se de mai mulți martori din motiv că acestea se află peste hotare fără a dovedi aceasta cu probe concludente.

Dânsul a asigurat prezența a doi martori ***** și *****, care erau în lista probelor procurorului și de care ultimul s-a refuzat, iar fiind audiați, au înfirmat circumstanțele invocate de procuror în rechizitoriu, care stau la baza capătului de învinuire ce ține de art. 190 Cod penal.

În rezultatul circumstanțelor menționate și ca urmare a încălcării egalității procesuale a inculpatului în raport cu acuzarea, a fost imposibilă elucidarea completă a chestiunilor care stau nemijlocit la baza învinuirii sale în instanța de fond.

Reiterează și faptul, că potrivit procesul-verbal nr.RG/15 ROG. CA din 27 martie 2015 întocmit de Oficiul Comisiei rogatorii internaționale a Curții de Apel Roma, privind audierea cet. Italiei, *****, se constată declarațiile lui ***** precum că, acesta susține fără a prezenta acte confirmative sau înscrisuri că ar fi achitat recompensă lui Suruceanu E. 4 euro prevăzut de regulamentul CIOOF.

Astfel, executându-se comisia rogatorie s-au constatat circumstanțe precum că Franco Malozii susține, fără a-și proba declarația prin probe contabile sau alte acte și înscrisuri, că ar fi achitat lui (Suruceanu E ugen) numai 4 euro sumă prevăzută de regulamentul CIOFF, destinația plății nefiind indicată de cetățeanul italian.

Conform rezultatelor comisiei rogatorii nu s-au stabilit circumstanțele inculpate lui de către procuror, precum că dânsul ar fi primit careva sumă concretă de bani de la partea italiană drept diurne de la grupul din Moldova, iar *****, făcând declarații nu a ținut să explice ce se înțelege prin 4 euro achitați lui și care a fost destinația acestei plăți.

Fiind efectuată de către Curtea de Apel Roma comisia rogatorie, ultima nu a confirmat circumstanțele rechizitoriului precum că Suruceanu Eugen ar fi însușit de la partea italiană suma concretă de bani drept diurne pentru participarea grupului Republicii Moldova la festival.

La data de 16 decembrie 2016 numitul a înaintat cerere scrisă, prin care a solicitat de a se numi o comisie rogatorie, prin care să se solicite autorităților să se prezinte acte, documente sau alte înscrisuri care ar confirma declarațiile lui *****, precum că acesta ar fi transmis dânsului careva mijloace bănești, care de către instanță a fost respinsă, dar care a este necesară întru a elucida neclaritățile persistente în proces.

Conform sentinței Judecătoreiei Ungheni din data de 10 ianuarie 2017, a fost dispusă încetarea procesului penal în privința ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 241 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, în legătură cu existența circumstanțelor care exclude tragerea la răspundere penală, apreciindu-se critic ordonanțele de recunoaștere în calitate de parte civilă, emise de organul de urmărire penală în privința Nataliei Bambuleac, lui Victor Buruiană, Mariei Buruiană, Sandei Covalciuc, lui Ion Cotici, fără să fi fost depuse de aceste persoane cereri de intentare a acțiunilor civile cu indicarea valorii acțiunii și cerința de despăgubire.

În pofida faptului că apărarea a atenționat în privința calității procesuale eronate a părților vătămate, instanța de fond ilegal a admis în principiu acțiunile civile ale acestora, deși în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat faptul lipsei acțiunilor civile sau cererilor de chemare în judecată în privința sa. Mai mult, fiind audiate părțile vătămate, acestea nu au înaintat pretenții concrete față de dânsul, iar în faza susținerilor verbale la judecarea cauzei fiindu-le adresate

întrebări din partea instanței în privința motivului neconcretizării pretențiilor și absenței cererilor de chemare în judecată, părțile vătămate nu au dat explicații.

De către procuror, în învinuirea adusă nu este stabilit concret care este suma prejudiciului material adus fiecărei părți vătămate de către inculpat.

La calificarea unei infracțiuni contra proprietății obligatoriu urmează a fi stabilit prejudiciul material care este unul din semnul obligatoriu al componentei, lipsa sau neconcretizarea acestui prejudiciu duce la absența infracțiunii contra proprietății.

Lipsa acțiunilor civile ale părților vătămate, lipsa unor pretenții materiale concrete ale acestora, face și imposibilă stabilirea prejudiciului atât necesar pentru existența unei învinuiri și ulterior condamnări legale.

Reține și faptul, că în privința capătului de învinuire în baza art. 190 Cod penal s-a constatat că drept prejudiciu cauzat de el celor 42 persoane, constituie suma de 2016 euro, persoane care de facto nu au pretenții față de el și în genere nu aveau vreun drept asupra diurnelor.

Partea acuzării a atribuit calitatea de victimă celor 42 persoane, deși la urmărirea penală numai 5 persoane s-au declarat a fi prejudiciate, dintre care numai 3 părți vătămate au venit în judecată, iar făcând calculul matematic, pentru cele două familii, suma daunei materiale constituind 240 euro, și acțiunile lui urmând a fi încadrate corect în baza art. 190 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Părțile vătămate Covalciuc Sanda și Cotici Ion au refuzat participarea de mai departe în judecată, fără să-și mai susțină pretențiile față de dânsul.

Procurorul nu a venit cu probe în instanța de judecată, prin care ar demonstra că dânsul a însușit careva mijloace bănești din contul organizatorilor festivalurilor, ceea ce de fapt reprezintă latura obiectivă a infracțiunii imputate.

Totodată, ținând cont de specificul componentei de infracțiune prevăzută de art. 190 Cod penal și anume prezența semnelor obligatorii la calificarea infracțiunii: înșelăciunea și abuzul de încredere, nu a fost constatat prin probe sau măcar circumstanțe care s-ar fi referi cât de puțin la faptul că dânsul a înșelat sau a abuzat de încrederea părților vătămate, iar acest fapt este imposibil deoarece unica persoană care ar putea pretinde ca ar fi fost prejudiciată este numai partea italiană care a organizat festivalurile.

Opinează că era important de a clarifica cu certitudine momentul au avut sau nu calitate de părți vătămate unele persoane implicate în procesul penal, au fost sau nu ele prejudiciate în urma acțiunilor presupuse de el, au avut în posesie și

proprietate obiectul material al pretinsei infracțiuni, prin care se înțelege mijloace bănești, urmând a fi elucidat și faptul dacă părțile vătămate au dobândit dreptul de proprietate asupra mijloacelor bănești și în ce mod.

Avocatul Oleg Trocin în interesul inculpatului Surocean Eugen în ședința instanței de apel a susținut cererea de apel, considerând că argumentele invocate sunt plauzibile și după cum s-a expus și Curtea Supremă de două ori în privința la cauză întorcând cauza la reexaminare. A atras atenția asupra faptului că actele judecătorești nu constată faptul că Suroceanu Eugen a și plătit impozitul atunci când a avut și un venit. La examinarea cauzei și la adoptarea hotărârilor judecătorești, atât la urmărirea penală nu s-a constatat faptul că inculpatul a avut careva cheltuieli legate de hotel, transport în privința cărora a și prezentat dovezi care au fost anexate la materialele cauzei. A făcut referire la faptul că în cadrul urmăririi penale a fost atrasă la răspundere penală încă o persoană și se pretinde în cadrul urmăririi penale că ei au desfășurat acțiuni comune și au luat o sumă comună, persoană în privința cărei a fost încetat procesul penal, iar în privința lui Suroceanu Eugen a fost o abordare diferită a calificării deși au fost împreună, și sumele au fost aceleași.

În privința capătului de acuzare de escrocherie a menționat că se pretinde că sunt mai multe de 40 de părți vătămate, însă o parte din aceste părți vătămate au fost audiate în cadrul dosarului penal, câteva părți vătămate având pretenții față de inculpat, alte părți vătămate neavând careva pretenții față de Suroceanu Eugeniu. A menționat că se pretinde că inculpatul Suroceanu Eugen a însușit sume de bani de la părți vătămate, însă reieșind din materialele cauzei faptul dat nu a fost demonstrat- nu este nici o circumstanță, nici o probă în dosar precum că ar fi avut în proprietate sumele de bani și anume că Suroceanu Eugen prin abuz de încredere a însușit de la părțile vătămate banii pentru diurne. A reținut că nici una din părțile vătămate nu a înaintat acțiune civilă pe acest dosar, doar 4 părți vătămate au pretenții față de Suroceanu Eugen sau în genere nu au fost audiate ca părți vătămate pe acest dosar.

Opinează că clientul său nu este vinovat de comiterea infracțiunilor imputate pe ambele capete de învinuire deci urmează a fi achitat.

Referitor la cererea cu privire la comisia rogatorie pe acest dosar, a menționat că persoana vizată fiind audiată pe al doilea capăt de acuzare și anume că a încasat diurne, în cadrul comisiei rogatorii fiind audiat italianul acesta a făcut

o declarație precum că a fost încasat 4 euro, dar nu scrie pentru câte persoane, fără ca să fie anexate la declarații careva înscrisuri confirmative.

Arată, că în fapt în cadrul învinuirii ce ține de art. 190 Cod penal, nu sunt părți vătămate reale cu acțiuni civile, nu este probatoriu în acest sens că anume Suruceanu Eugen a încasat acești bani.

La etapa dezbaterilor judiciare și-a completat poziția prin referirea la deciziile Curții Supreme de Justiție, Decizia din 12 decembrie 2023, care s-a referit la examinarea în mod constant, a cauzei penale în ordine de apel, indicându-se că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 406 Cod procedură penală și nu a ținut cont că prin Decizia Colegiului Penal a Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2019, în mod tacit se constată faptul că ambele instanțe nu au judecat cauza în condițiile legii și au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția.

Arată, că cu referire la sentință, decizia Curții Supreme de Justiție din data de 28 mai 2019 constată că în pofida prescripțiilor legale potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond nu a indicat și nu a stabilit locul și modul colectării mijloacelor bănești de la 5 persoane în sumă de 91 000 mii lei, cine sunt aceste persoane și dacă au sau nu statut de parte vătămată, locul și modul însușirii mijloacelor bănești sub formă de plăți diurne oferite către organizatorii festivalului în suma de 4 euro pentru o zi de la fiecare participant în număr de 42 persoane cauzându-le daune materiale considerabile în sumă totală de 2016 euro, echivalentul a 34000 mii lei, cine sunt aceste persoane și dacă au statut de parte vătămată, dacă pagubele cauzate sunt considerabile pentru ei, cine sunt organizatorii festivalului care au oferit banii persoanei fizice sau juridice. Doar s-a trecut în revistă probele acumulate pe caz dar nu a apreciat fiecare probă separat cu prudență și pertință, constatări care se referă nemijlocit la al doilea capăt de învinuire.

La fel a menționat și faptul, că potrivit rechizitorului Suruceanu Eugen a fost învinuit de faptul că împreună cu ***** au practicat ilegal activitatea de întreprinzător soldată cu profit în proporții deosebit de mari.

Ca fiind relevant speței și în apărarea intereselor clientului său s-a referit la faptul, că fiind disjungerea materialelor cauzei la cererea *****, cauza fiind examinată în procedură simplificată, ultima a fost achitată din motiv că fapta nu constituie infracțiune, motivele fiind lipsa proporției prevăzute de Codul penal, prin urmare, ambele persoane fiind învinuite de același articol, ***** fiind

achitată iar Suruceanu Eugen este condamnat și se încetează procesul în legătură cu prescripția, consideră că este o poziție absolut ilegală, anume în cazul lui Suruceanu Eugen.

Reiterează și faptul, că acuzarea nu s-a determinat cu al doilea capăt de învinuire, considerând eronat că învinuirea este legată anume de faptul însușirii de către Suruceanu Eugen a careva mijloace bănești în legătură cu transportarea și organizarea evenimentului.

A solicitat achitarea lui Suruceanu Eugen pe ambele capete de învinuire.

Inculpatul Suruceanu Eugen în ședința instanței de apel a susținut poziția apărătorului solicitând admiterea cererii de apel declarate de dânsul la caz, or până în prezent nu i s-a prezentat nici un document unde este semnat că el ar fi primit careva bani de la colectiv sau de la italian. A solicitat emiterea unei soluții de achitare a sa.

A concretizat că ce ține de evenimentele invocate de acuzare toate cheltuielile pe combustibil au fost suportate de către el din banii eliberați de către primărie, în acest sens fiind anexate dovezile.

La etapa acordării ultimului cuvânt a menționat că acel grup folcloric inițial trebuia să plece în Turcia, dar din careva motive nu a fost posibilă plecarea dată, unde erau discuții între ei că vor ajunge în Turcia, vor fi cazați în hotel pe malul mării, la care conducătorul lor artistic de nenumărate ori s-a adresat la el cu rugămintea de a le oferi posibilitatea să plece la alt festival să participe unde el le-a oferit posibilitatea să plece în Italia, având invitația oficială, toți au dat acordul, nu doar doamna ***** dumneaei fiind o simplă coreografă, dar acolo mai fiind și directorul. În invitația oficială erau stipulate toate momentele organizatorice, dar în final a primit acuzații că a indus în eroare sau a dezamăgit cu careva momente și anume ce ține de cazarea în școală.

Procurorul participant Lilia Prisacari în ședința instanței de apel a solicitat de a fi respins apelul inculpatului ca vădit nefondat, or argumentele care au fost invocate în cererea de apel nu și-au găsit confirmarea, instanța de judecată la examinarea cauzei penale a pus la baza acestei soluții de condamnare acele probe care au fost de partea acuzării și fiind coroborate obiectiv, stabilindu-se cu certitudine comiterea infracțiunii imputate de către inculpatul Soroceanu Eugen, de aceea consideră acest apel ca vădit nefondat.

La etapa dezbaterilor judiciare a menționat că susține poziția expusă anterior, considerând că cererea de apel depusă de către inculpat este nefondată,

or inițial inculpatul și-a recunoscut vina pentru activitate ilegală de antreprenoriat, dar ulterior deja în cadrul contestării soluțiilor instanțelor de apel deja nu mai recunoștea vina solicitând deja emiterea unei soluții de achitare. Menționează că din probele cercetate în instanța de apel s-a demonstrat cu certitudine că banii pentru plecare au fost colectați de către *****, care nu a negat niciodată că a colectat acești bani, dar ea indică la faptul că a colectat acești bani la indicația lui Suruceanu Eugen, ulterior acești bani fiind și transmiși acestuia. Despre condițiile organizatorice ***** nu a cunoscut, după spusele ei urma să fie un tip de cazare, ajungând la destinația finală au avut cu totul altă cazare. Fiind deja la destinația finală în Italia, a aflat despre faptul că toate cheltuielile au fost suportate de către organizatorii italieni, chiar și cheltuielile pentru transport și hrană la fel au fost suportate de către organizatori. A fost audiat prin intermediul Comisiei Rogatore organizatorul acestui festival, cetățeanul Malozzi. La fel a menționat că la toate confruntările care au avut loc între ***** și Suruceanu Eugen ea confirmă faptul că toți banii colectați atât de la membri, dansatori și părinții care au binevenit să meargă cu ei, au fost transmiși lui Suruceanu Eugen. Cheltuielile care dumnealui nu le recunoaște din contract, ***** și în acest sens indică la faptul că fiind la gară, ultimul i-a prezentat niște acte, este vorba despre cei 32000 mii lei, care urmau să fie suportate ca cheltuieli organizatorice. Contract fără număr, fără dată, ***** indicând la faptul că a semnat careva acte dar nu cunoaște despre ce acte merge vorba.

Ținând cont de sentința pronunțată în privința *****, ea a recunoscut vina, instanța de judecată concluzionând că acțiunile ei se califică ca fiind contravenție fiind astfel încetat procesul în baza art.241 Cod penal.

Consideră că Suruceanu Eugen se face vinovat de infracțiunile imputate, ori pentru comiterea escrocheriilor este nevoie ca victimele să fie duse în eroare, circumstanțe care au fost demonstrate de partea acuzării, or victimele au transmis benevol mijloacele bănești, fiind duse în eroare că pentru această plecare era nevoie ca ei să achite și transportorul, cazarea și alimentația, până la urmă stabilindu-se că toate aceste cheltuieli au fost suportate de către organizatori, ei fiind sub influența înșelăciunii din partea lui Suruceanu Eugen, care ulterior acești bani i-a însușit, din acest motiv se face vinovat și de escrocherie.

A notat că unica poziție care a fost solicitată și o mai solicită și actualmente se referă la admiterea apelului declarat din alte motive decât cele indicate, deoarece agravanta prevăzute de lit. c) a art. 190 Cod penal este absorbită de către

alin.(1), prin urmare acțiunile ultimului urmând a fi încadrate doar în baza art. 190 alin. (2) lit. e) Cod penal- folosirea situației de serviciu, în rest sentința instanței de fond o consideră legală și întemeiată.

Verificând argumentele invocate în cererea de apel înaintat, ascultând discursurile participanților la proces, studiind materialele cauzei, conducându-se de prevederile Legii, Colegiul penal conchide asupra admiterii cererii de apel declarate de inculpatul Suruceanu Eugen ca fiind întemeiată, cu casarea sentinței instanței de fond și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță - soluție care este adoptată în corespundere cu dispozițiile art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, potrivit căroră, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: ...admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Concluzia Colegiului enunțată supra, se va întemeia pe dispozițiile art.414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, potrivit căroră, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, verificând declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.*

Totodată, instanța de apel operează și cu prevederile art.413 alin.(3) Cod de procedură penală, *potrivit căroră, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi, coroborate cu prevederile art.414 alin.(6) Cod procedură penală, potrivit căroră, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.*

În instanța de apel, părțile nu au solicitat administrarea de probe noi, iar în susținerea pozițiilor expuse au făcut referire la probele scrise anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate suplimentar în instanța de apel.

Astfel, la solicitarea părților în instanța de apel au fost verificate suplimentar probele cauzei penale, fiind astfel cercetate: - lista membrilor ansamblului de dans popular “Struguraș”, participanți la Festivalul Folcloric din orașul Minturno, Italia, în perioada 25 iulie - 10 august 2013 (f.d. 27-30, vol. I); - contract de transport nr. 41 din 11 iulie 2013 (f.d. 31-36); - extrasul din rețeaua de socializare

care confirmă prezenta negocierilor și condițiile deplasării (f.d. 61-63, vol. I); - lista membrilor ansamblului de dans popular "Struguraș" și suma achitată de fiecare membru (f.d. 64-66, vol. I); - proces-verbal din 28 noiembrie 2013 de audiere a martorului ***** (f.d. 76, vol. I); - proces-verbal din 02 ianuarie 2014 de audiere a părții vătămate Buruiană Maria (f.d. 79, vol. I); - proces-verbal din 31 ianuarie 2014 de audiere a părții vătămate Bambuleac Natalia (f.d. 89-90, vol. I); - proces-verbal din 18 februarie 2014 de audiere a martorului minor Cobasnean Doina (f.d. 99-99a, vol. I); - act de confirmare a achitării sumelor de bani (f.d. 140, vol. I); - contract de transport nr.41/1 din 11 iulie 2013 (f.d. 141-141a, vol. I); - bonuri fiscale (f.d. 142-143, vol. I); - act nr.81/1 din 11 august 2013 a serviciilor efectuate (f.d. 144, vol. I); - foaie de parcurs (f.d. 145, vol. I); - contract din 19 iulie 2013 (f.d. 147-148, vol. I); - proces-verbal din 01 aprilie 2014 de confruntare dintre Suruceanu Eugen și ***** (f.d. 158-158a, vol. I); - comisie rogatorie din 17 noiembrie 2014 (f.d. 32-35, vol. II); - proces-verbal sau declarații sumare (f.d. 38-39, vol. II); - proces-verbal de alte informații sumare (f.d. 43, vol. II); - proces-verbal al ședinței judiciare în cauza penală din ianuarie 2017 (f.d. 27-30, vol. IV); - încheierea Judecătoriei Ungheni din 03 ianuarie 2017 prin care s-a dispus disjungerea materialelor cauzei penale în privința lui Suruceanu Eugen în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 241 alin. (2) lit.b), c), 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal (f.d. 31, vol. IV); - declarațiile inculpatei ***** (f.d. 33-34, vol. IV); - sentința Judecătoriei Ungheni din 10 ianuarie 2017 prin care s-a încetat procesul penal în privința ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit.b), e) Cod penal în legătură cu existența circumstanțelor care exclude tragerea la răspundere penală. A fost recunoscută vinovată ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1), (4) Cod contravenț*****al cu încetarea procesului contravențional în privința sa în legătură cu expirarea termenului de prescripție (f.d. 44-50, vol. IV); - proces-verbal de audiere a martorului ***** (f.d. 83-86, vol. IV); - proces-verbal de audiere a martorului ***** (f.d. 87-88, vol. IV); - proces-verbal de audiere a martorului ***** (f.d. 90-94, vol. IV); - declarațiile martorului ***** (f.d. 111, vol. IV); - declarațiile martorului ***** (f.d. 112, vol. IV); - declarațiile martorului ***** (f.d. 113, vol. IV); - declarațiile martorului Săculțan Andrei (f.d. 114, vol. IV); - declarațiile martorului minor ***** (f.d. 116-117, vol. IV); - declarațiile părții vătămate Buruiană Maria (f.d. 126-127, vol. IV); - declarațiile părții vătămate Buruiană Victor (f.d. 128, vol. IV); - declarațiile părții vătămate

Bambuleac Natalia (f.d. 129, vol. IV); - declarațiile martorului *****; (f.d. 212-213, vol. IV); - declarațiile martorului ***** (f.d. 214-215, vol. IV); - declarațiile inculpatului Suruceanu Eugen (f.d. 218-223, vol. IV);

Potrivit art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.*

Potrivit art.101 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Colegiul penal menționează, că cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza complexă și multilaterală a probelor de către instanțe pentru a demonstra existența sau inexistența faptei reprobabile și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu fapta infracțională care i se impută. Instanțelor de judecată le revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă art.6 CEDO (*Tommaso v. Italia, Hodžić v. Croația; Makeyan și alții v. Armenia*). Respectarea acestor criterii permite instanțelor de judecată să tragă concluzii privind existența sau inexistența faptelor și implicit constatarea vinovăției sau a nevinovăției făptuitorului. Aprecierea probelor contrar criteriilor enunțate de lege ar putea crea o aparență falsă asupra unor fapte care trebuie dovedite și, totodată, ar putea conduce instanța la concluzii eronate asupra realității.

Colegiul penal statuează, că în cadrul practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și

agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal, verificând și analizând per ansamblu sentința instanței de fond, raportată la argumentele invocate în cererea de apel, constată că instanța de fond la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii și în cazul dat, constatând încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată.

Conform prevederilor art.51 alin.(1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale, iar alin.(2) al aceleiași norme stipulează, că răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.*

Potrivit art.52 alin.(1), (2) Cod penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*

Conform art.389 alin.(1) Cod de procedură penală *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal constată că la caz și-au găsit confirmare temeiurile invocate în cererea de apel depusă de inculpatul Suruceanu Eugen, or, în urma cercetării suplimentare a probelor, instanța de apel ajunge la concluzia, că contrar circumstanțelor cauzei organul de urmărire penală a reținut, iar instanța de fond a reconfirmat, prezența în acțiunile lui Suruceanu Eugen a elementelor componenței de infracțiune prevăzută de art.190 alin. (2) lit. c), d)

Cod penal (Lege în vigoare la momentul comiterii infracțiunii) și art. 241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal.

Cu referire la învinuirea adusă și condamnarea lui Suruceanu Eugen în temeiul art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal Colegiul penal consideră oportună și justificată soluția de achitare a inculpatului în acest sens reținând că gradul prejudiciabil al infracțiunilor contra patrimoniului decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate..

Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin *dobândirea ilicită* a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Potrivit pct.8 al Hotărârii Plenului al Curții Supreme de Justiție din data de 06 iulie 1992, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi încadrată drept escrocherie numai în cazul în care infractorul încă la momentul intrării în posesia acestor bunuri avea drept scop însușirea lor și nu avea de gând să îndeplinească angajamentul asumat.

Înșelăciunea ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene. Actele de înșelăciune pot fi îmfăptuite pe cale verbală, în scris ori folosind ambele căi simultan. De obicei înșelăciunea se manifestă prin vinderea mărfurilor și obiectelor falsificate, primirea ilegală a pensiilor, a diferitelor indemnizații de la stat etc.

Abuzul de încredere, fiind de fapt o varietate specifică a înșelăciunii, constă în faptul că infractorul până la primirea averii sau a dreptului asupra acesteia își asumă obligațiuni patrimoniale care apar drept condiție pentru a i se transmite averea. În realitate, făptuitorul nu intenționa să-și îndeplinească obligațiunile luate și, folosindu-se de relațiile de încredere cu victima, își însușește averea ei. Spre deosebire de înșelăciune, abuzul de încredere presupune că infractorul primește averea de la victimă în aparență pe baze legitime, pe numele său, fără falsificarea fenomenelor din trecut sau din viitor care l-ar împiedica să primească averea.

Escrocheria se consideră consumată dacă averea a fost dobândită de la victimă și infractorul are o posibilitate reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința sa.

Latura subiectivă a escrocheriei se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit.

Escrocheria săvârșită cu folosirea situației de serviciu presupune că făptuitorul, având calitatea de funcționar, face victima să creadă că se află în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, deși în realitate nu se află în exercițiul acestor atribuții.

Subiect al infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 14 ani - în condițiile alin.(2) și (3) al articolului 190 Cod penal.

Astfel Colegiul penal reține că inculpatul Suroceanu Eugen a fost pus sub învinuire în baza art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal cu indicii- *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune cu cauzarea de daune în proporții considerabile și cu folosirea situației de serviciu* în următoarele circumstanțe:

Suroceanu Eugen *****, în perioada de timp de la 28 iulie 2013 până la 08 august 2013, prezentându-se în calitate de reprezentant CIOOF Moldova, în absența unor calități delegate din partea autorităților publice locale Ungheni, asumându-și calitatea de persoană responsabilă de organizarea plecării ansamblului "Struguraș" din orașul Ungheni în Republica Italia, orașul Minturno și orașul Ausonia în vederea participării la concursul internațional folcloric organizat de CIOOF Mondial, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit banii sub formă de plăți diurne, oferiți de către organizatorii festivalului, în sumă de 4 euro pentru o zi pentru fiecare participant, prin ce membrilor ansamblului "Struguraș" în număr de 42 persoane autorizate la acest concurs le-au fost cauzate daune materiale considerabile în sumă totală de 2016 euro, echivalentul a 34 090 , 56 lei.

În sensul soluției ce va fi adoptată de instanța de apel cu referire la învinuirea adusă inculpatului Suroceanu Eugen în baza art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal (lege în vigoare la momentul comiterii infracțiunii), Colegiul relevă că de către instanța de fond la emiterea soluției pe caz în sensul menționat au fost ignorate prevederile art. 385 alin. (1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, care se referă la chestiunile ce urmează a fi soluționate la adoptarea sentinței, precum și a ignorat prevederile art. 384-397 Cod de procedură penală care rețin că sentința se

expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte, prescripții legale care potrivit descriptivului sentinței au fost trecute cu vederea astfel reținându-se la caz că instanța de fond nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu că: ” *inculpatul în perioada de timp de la 28.07.2013 până la 08.08.2013, ... asumându-și calitatea de persoană responsabilă de organizarea plecării ansamblului ”Struguraș” din or. Ungheni în Republica Italia or. Mintumo și or. Ausonia în vederea participării la concursul internațional folcloric organizat de CIOOF Mondial, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit banii sub formă de plăți diurne, oferiți de către organizatorii festivalului, în sumă de 4 euro pentru o zi pentru fiecare participant, prin ce membrilor ansamblului ”Struguraș” în număr de 42 persoane autorizate la acest concurs le-au fost cauzate daune materiale considerabile în sumă totală de 2016 euro, echivalentul a 34 090 lei 56 bani, în acest aspect nu a descris cine a oferit banii, cui aceștia au fost transmiși, cum a însușit inculpatul prin înșelăciune și abuz de încredere plățile diurne, cine sunt părțile vătămate pentru care s-a achitat de către organizatorul festivalului 4 euro pentru o zi, de rând ce potrivit actelor cauzei, ca părți vătămate au fost recunoscute 5 persoane, și cui totuși au fost cauzate daune materiale considerabile celor 42 de persoane, ori celor 5 persoane.*

Ținându-se cont de soluția emisă de instanța de fond pe învinuirea lui Suruceanu Eugen în baza art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal aceasta doar a trecut în revistă toate probele administrate pe caz, însă fără a fi apreciată fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, totodată la speță nefiind indicate motivele pentru care au fost respinse versiunile și probele aduse în sprijinul apărării.

Reieșind din probele acumulate și administrate la caz în susținerea învinuirii lui Suruceanu Eugen de comiterea infracțiunii de escrocherie atât de către organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au fost făcute concluzii contradictorii care au ieșit din limita învinuirii aduse ceea ce este inacceptabil precum că *inculpatul ar fi primit de la organizatorii concursului internațional folcloric organizat de CIOOF Mondial bani... că ar fi exercitat influență psihică asupra conștiinței și voinței părții vătămate..., că încă la momentul intrării în*

posesia banilor vizați ar fi urmărit scopul sustragerii lor fără a intenționa de a-și executa angajamentul asumat, Comportamentul manifestat de inculpat față de partea vătămată, prin prezentarea datelor false și prin ascunderea informațiilor cu privire la situația reală ce vizează membrii ansamblului "Struguraș" care au plecat în Republica Italiană" circumstanțe ce nu rezultă din materialele cauzei în acest sens nefiind nici o dovadă pertinentă și obiectivă.

Este de menționat că actul de acuzare s-a întemeiat pe declarațiile părților vătămate audiate în ședință de judecată, după cum urmează :

Partea vătămată Buruiană Maria, în cadrul ședinței de judecată a relatat că *„la începutul lunii iulie 2013 se afla în fața primăriei și s-a apropiat doamna *****, conducătorul ansamblului „Struguraș” și i-a făcut o invitație doamnei Covali să meargă într-o deplasare în Grecia și Turcia, în excursie la suma de 300 euro. Doamna Covali i-a transmis copia buletinului, pașaportului, atunci a fost de acord să mergă și ea. A telefonat soțul și i-a zis să aducă doamnei ***** copiile buletinului și a pașaportului. ***** i-a promis că vor fi cazați într-un hotel pe malul mării, acolo vor lua și masa. Anterior a înțeles că traseul s-a schimbat și că excursia va avea loc în Italia și că costul s-a modificat din 300 euro în 350 euro. Ei nu au dorit să se ducă în Italia, dar ca a fost foarte convingătoare, i-a promis totul la gradul superlativ și până la urmă au acceptat. Plecarea era preconizată pentru data de 21 iulie 2013, dar s-a amânat și au plecat la 29 iulie 2013. Când au ajuns în or.Menturnno, Italia, acolo i-a îngrozit când au văzut unde vor fi cazați, într-o școală, a câte 20 persoane într-o cameră, cu paturi supraetajate. Împreună cu soțul au refuzat să se cazeze, la fel și doamna Bambuleac cu copiii săi. Apoi au fost cazați într-un motel la aproximativ 20 de km de la mare, într-o încăpere cu două camere, în una stătea doamna Bambuleac cu copiii, iar în altă cameră ea cu soțul. Au mers la festival cu copiii, la mare au fost duși de două ori cu autocarul lor. În rest ei au mers cu o delegație din România, delegația respectivă i-a și spus că partea italiană oferă cazare, mâncarea, plus la toate oferă diurne în mărime de 4 euro pentru fiecare membru al colectivului” (f.d.126-127, vol.IV);*

Partea vătămată Buruiană Victor, în cadrul ședinței de judecată a declarat că *„ la sfârșitul lunii iunie anul 201 împreună cu soția sa au mers la palatul de cultură Ungheni pentru a transmite 700 euro, adică câte 350 euro pentru o persoană și câte 400 lei pentru fiecare persoană pentru asigurarea medicală, pentru a se deplasa împreună cu ansamblul „Struguraș” într-o călătorie în Italia. Până la urmă au mers în or.Menturnno. la început i s-a spus că ei pleacă în călătorie*

turistică, cu hotelul inclus pe malul mării, când a ajuns acolo în or. Mentumo. i s-a spus că vor 11 cazați într-o școală primară, cu paturi supraetajate, ci au hotărât să se întoarcă înapoi, să-i întoarcă banii ca să meargă acasă, dar pînă la urmă s-a hotărât să se cazeze într-un motel cu două camere deasupra unui bar. Au stat acolo aproximativ o săptămînă. după care Suruceanu i-a spus că dacă doresc să mai rămînă acolo, trebuie să plătească. A menționat că are pretenții materiale față de inculpat, însă nu a înaintat acțiune civilă deoarece o va face în cadrul unui dosar civil”(f.d.128, vol.IV).

Partea vătămată Bambuleac Natalia în cadrul ședinței de judecată a declarat că „copiii săi *****și ***** frecventau în anul 2013 ansamblul „Struguraș”. Au fost anunțați de doamna ***** că se organizează un festival în Turcia și Grecia, au mai participat la astfel de festivaluri, a dat acordul pentru a pleca, după care au fost telefonați de ***** că s-a schimbat direcția. Inițial au refuzat, însă la insistența ei i-a promis că vor avea condiții foarte bune și vor vizita multe locuri. Suma a fost numită de 350 euro pentru flecare persoană, respectiv a achitat suma de 15 000 lei la cursul băncii naționale pentru 1000 euro și 1200 lei pentru asigurarea medicală, copiii făceau parte din ansamblu, Ea era inclusă ca cosmetolog în ansamblul „Struguraș”. Ajungând la fața locului, s-a convins că nu se adeverește cele promise, a solicitat să i se întoarcă pașapoartele și bani pentru a ajunge în țară. A refuzat cazarea în școală, însă Suruceanu Eugen care conducea delegația a înjosit-o, pașapoartele nu i le-a întors, după 4 ore, au fost duși și cazați cu copiii și soții Buruiană, în două camere de trecere. A refuzat ca copiii ei să participe la festival. Organizatorul festivalului i-a confirmat că au fost acordate diurne câte 4 euro pe zi, pentru flecare persoană, totul a fost achitat de organizator și că i au fost invitate cele mai sărace țări. Pașapoartele s-au întors când a trecut vama. Pe toată perioada aflării în Italia ea și copiii nu au avut actele la ei. A menționat că are pretenții materiale și morale față de inculpat, însă nu a înaintat acțiune civilă, va înainta o acțiune separată (129, vol.IV).

Din conținutul declarațiilor părților vătămate Buruiană Maria, Buruiană Victor și Bambuleac Natalia reiese că numiții au fost incluși în listă în calitate de participanți ai festivalului din partea ansamblului „Struguraș”, însă dețineau calitatea de turiști, evident nu au fost de acord cu condițiile de cazare pe teritoriul Republicii Italia, or pretențiile lor vizau inclusiv și lipsa acordării diurnelor a câte 4 euro pe zi pentru fiecare persoană.

Referitor la părțile vătămate Covalciuc Sanda și Colici Ion nu au fost audiați în ședință de judecată, însă au depus o cerere de examinare a dosarului penal în absența lor, susținând declarațiile date în cadrul urmăririi penale (f.d.61, 97, 119, vol.IV).

De către instanța de fond nu s-a ținut cont de **declarațiile inculpatului Suruceanu Eugen** care a declarat în instanța de fond *la 11 mai 2000 a fost numit președinte a Organizației Mondiale CIOFF Unesco și că în calitate de reprezentat ale acesteia a organizat deplasarea ansamblului "Struguraș" din or. Ungheni pentru participarea la două festivaluri internaționale în Italia, la rugămintea conducerii acestui ansamblu din or. Ungheni de la început conducerea ansamblului au dorit să participe la 2 festivaluri internaționale-unul în Turcia și altul în Grecia, a anunțat conducerea ansamblului, adică directorul palatului de cultură ***** și coreograful *****. Costul acestei plecări s-a evaluat la 250 euro tur- retur, preț în care se includeau cheltuielile de transport tur-retur, cazarea și alimentarea în Grecia, cazarea și alimentarea în Turcia în orice loc care punea la dispoziția festivalul din Turcia. De către conducerea ansamblului "Struguraș" Ungheni au fost pregătite și prezentate de către dânsul lista participanților, scrisorile din partea primăriei orașului Ungheni și a palatului de Cultură Ungheni. În momentul depunerii actelor la consulatul R.Ungaria în Chișinău, consulat care este încredințat de Uniunea Europeană pentru vizele de întoarcere și ieșire din Grecia, s-a depistat că ***** anterior cu ansamblul "Struguraș" în fruntea cu conducerea Primăriei Ungheni a mai participat la un festival în Grecia și au încălcat regimul de ședere în spațiul Shenghen, din care motiv au primit deport pentru călătorie în Grecia. Din acest motiv ***** s-a adresat cu o rugămintă ca dânsul personal să schimbe urgent direcția plecării ansamblului peste hotare, invocând faptul că deja ansamblul este organizat. Baniile membrii ansamblului i-au transmis d-nei ***** pentru achitarea plecării peste hotare. În mod de urgență în timp de câteva zile a negociat cu mai mulți impresari din diferite țări europene posibilitatea în mod de urgență a organizării participării unui ansamblu din Moldova la careva festivaluri în această perioadă preconizat iulie -august 2013. În sfârșit a primit oferta să participe la două festivaluri internaționale în sudul Italiei din 28 iulie până în 8 august 2013. A trimis invitația oficială d-nei ***** și d-nei ***** în invitație fiind indicate toate condițiile de participare la aceste două festivaluri internaționale. În invitația care a primit conducerea primăriei Ungheni și conducerea ansamblului au fost strict stipulate*

condițiile de ședere la acest festival și restul toate condițiile financiare. Conducerea ansamblului și a Primăriei Ungheni în persoana Ninei Pricaldova au acceptat și au trimis scrisori necesare pentru a perfecta vizele la ambasada Italiei în Chișinău. Invitația oficială cât și scrisorile din partea Primăriei Ungheni și a palatului de cultură Ungheni, fiindcă erau 2 scrisori cu listele anexate adică listele membrilor ansamblului "Struguraș" au fost depuse la Ambasadă și după multe negocieri duse de dânsul personal cu factorii de decizii li s-au acordat vizele gratuit, de ceea ce ține de Palatul de Cultură pentru ca toți membrii ansamblului "Struguraș" care au fost în listă cu semnătură primarului din Ungheni și Palatului de Cultură Ungheni au primit vizele gratuit. În lista semnată de către conducerea ansamblului și a primăriei, Palatului de Cultură erau incluși și membrii orchestrei sub conducerea dirijorului Sergiu Crețu care trebuia să acompanieze cu muzică vie ansamblul "Struguraș", motiv din care au plecat orchestra din Chișinău și nu orchestra ansamblului "Struguraș" care era plătită de către palatul de Cultură, membrii ansamblului "Struguraș" au refuzat să plece și să acompanieze ansamblul deoarece în acest timp chiar fiind angajați la serviciu oficial aveau nunți, aveau evenimente private și fără să fie plătiți nu doreau să plece în deplasare. A încheiat un contract personal cu ***** unde au fost stipulate toate condițiile de participare. În baza acestui contract a fost achitată suma de 32000 lei pe care le-a declarat și a achitat impozite. ***** a achitat această sumă după semnarea contractului peste câteva zile. După perfectarea vizelor cu câteva zile de plecare a achitat suma de 41000 lei pentru achitarea transportului tur-retur din Chișinău-Ungheni Italia și înapoi. Ansamblul "Struguraș" este un anaamblu de amatori. În câmpul muncii oficial sunt angajați doar 2 persoane, ***** și *****. Restul toți au fost amatori și membri ai ansamblului conform listei prezentate, luând în considerație aceasta nu au fost încheiate între dânsul și ***** careva contracte adiționale că vor lucra adăugător și vor primi careva bani. Același lucru a fost preconizat și cu direcția grupului de muzicanți din Chișinău. Multe persoane din această listă la cererea și doleanța conducerii ansamblului "Struguraș" nu au achitat careva bani și au plecat gratuit. Conform invitației au fost plecați în Italia pe timp de 20 zile, a participat la aceste festival în timpul șederii, și s-a îndeplinit întocmai toate condițiile conform invitației oficiale, fiecare persoană care a fost inclusă în listă de Primăria Ungheni și palatul de Cultură Ungheni personal au depus documentele la ambasada Italiei. În fiecare dosar depus de fiecare persoană și semnată de

persoana personal în cazul minorilor de persoana care avea procură, deci fiecare persoana a avut invitație cu condițiile care au fost în listă, scrisoare și demersul de Primărie și Palatul de Cultură fiind membru al ansamblului. Conform invitației oficiale și condițiilor contractuale nu erau preconizate careva plăți pentru evaluare și participare la festival cât și diurne. În timpul șederii în Italia cât și plecării tur-retur la cererea ansamblului de dans și a orchestrei au fost organizate plecări la concerte conform planului festivalului și plecări la stațiunile la mare, câteodată o dată pe zi, de 2 ori pe zi, în dependență de program. În drum spre Italia și înapoi după cum s-a promis și s-a negociat au fost organizate excursii în Veneția, Florența în timpul stopării autocarului la limita de 9 ore care e prevăzută de legile europene pentru transport, nu a fost nici un fel de plecare legată de turism dar o plecare pur pentru a participa la aceste două festivaluri. La sosirea în locul de cazare în Italia au apărut careva probleme între două persoane cu d-na ***** în privința cazării, care nu a anunțat că ansamblul au avut deport din Grecia și s-au schimbat condițiile de participare, deci nu va pleca în Turcia și Grecia, dar va pleca în Italia. A făcut tot ce a fost posibil pentru a apăra careva discordanțe în ansamblul, toate aceste persoane până la plecare nu le-a cunoscut, nu a dus negocieri cu aceste persoane pentru cazare și alte condiții, nu a primit careva bani de la aceste persoane, nu i-a cunoscut până la urcarea în autocar din Ungheni. Soții Buruiană și Bambuleac au cerut să fie întorși careva bani din această plecare și să achite numai 50 euro, fiind cazați în acest hotel s-a adresat la careva companii, atâta timp cât au stat în hotel, prețul a fi de 1200 euro cu micul dejun doar, o probă pentru a face diferența. În cadrul acestor 2 festivaluri conform programului a avut concrete plecări în diferite localități pentru a da concerte, personal achita la cerința șoferilor în proporția de 33 litri la 100 km, reprezentantul festivalului în ultimele zile de ședere i-a alocat 300 euro pentru acoperirea unei părți din aceste deplasări la aceste concerte anume pe teritoriul Italiei, în rest toate cheltuielile au fost achitate de către dânsul, au fost ieșirile la excursie, la mare, unde aveau doleanțe membrii ansamblului. Pentru achitarea hotelului s-a cheltuit în jur de 1200 euro, din care a depus la dosar un bon de 640 euro. Careva plăți și diurne nu a primit de la organizatorii festivalului deoarece după legile europene ansamblul era de amatori mai mult ca atât în acest ansamblu erau 30 oameni inclusiv și membrii orchestrei de la Chișinău care au evaluat pe scenă, în aceste condiții nici un organizator nu poate să efectueze plăți pentru așa categorie de persoane (f.d. 21/-223, vol. IV), declarații din care nu rezultă atât

existența elementelor constitutive a infracțiunii de escrocherie în componența legii în vigoare la momentul comiterii faptei or nu sunt materiale care ar demonstra că Suruceanu Eugen ar fi primit bani pentru lucru și diurnele dansatorilor peste hotarele Republicii Moldova, or se atestă că membrii ansamblului s-au angajat să participe la festival fără careva remunerare materială.

Declarațiile inculpatului coroborează și cu declarațiile martorilor, astfel **martorul ******* a declarat că conducătorul orchestrei i-a făcut cunoștință cu Suruceanu Eugen, el activând la orchestra de muzică populară de la instituția ”Floarea Soarelui”, cerc de cultură din orașul Chișinău. Plecarea a fost în legătură cu festivalul care a fost organizat în Italia, pentru care a achitat suma de 50 de euro. Condițiile au fost ca atunci când vor pleca la festival, vor fi cazați într-o școală, cu hrană de 3 ori pe zi. Au mers la mare în fiecare zi și a concertat în mai multe orașe. Pentru participarea lor nu i-au fost promise careva sume de bani și nici nu a observat pe Suruceanu Eugen că să achite pe cineva, și careva pretenții nu are față de Suruceanu Eugen. (f.d. 214-215, vol.IV);

La fel în susținerea soluției de achitare a inculpatului Suruceanu Eugen de comiterea infracțiunii de escrocherie vin și **declarațiile martorului ******* care a indicat că pe Suruceanu Eugen îl cunoaște înainte de plecarea spre Italia, din vara anului 2013, la acel moment frecventa orchestra centrului de creație ”Floarea Soarelui”, anterior a fost informat că trebuie să plece în Italia și pentru participarea la festival trebuia să achite suma de 50 euro pentru transport, dirijorul a colectat toți banii. Plecarea a avut loc din municipiul Chișinău, apoi a mers la Ungheni pentru a lua dansatorii. Pe lângă orchestră și dansatori, erau și alte persoane străine din orașul Ungheni. Mâncarea și traiul era asigurat, și alte avantaje în afară de hrană și traiul, era odihna la mare sau excursii, dar era în dependență de timp. Cu cazarea au apărut probleme și anume dansatorii și orchestra erau cazați într-o școală și cu unele excepții și careva persoane, care au stat în hotel. Suruceanu Eugen careva sume de bani nu i-a achitat, nici în Italia și nici în Moldova și careva pretenții către Suruceanu Eugen el nu are, el a vizitat Florența. Veneția și erau momente când pleca de 2 ori la mare. (f.d. 212-213, vol.IV).

De asemenea relevante sunt și **declarațiile martorului ******* care a declarat că pe Suruceanu Eugen îl cunoaște, ea a activa ca Director a Palatului de Cultură Ungheni, iar Suruceanu Eugen s-a prezentat ca președinte al Asociației de Cultură și Artă. A fost telefonată de Suruceanu Eugen, pentru organizarea diferitor turnee

și pentru o eventuală colaborare. S-a decis participarea în Grecia, dar apoi a fost schimbată destinația în Italia. Primăria orașului Ungheni a achitat o parte din cheltuielile pentru transport. Când la plecare, au fost și alți participanți, au fost părinți și alte persoane, care au beneficiat de o excursie la un preț simbolic. Prețul exact nu îl cunoaște, dar undeva a fost de 150-170 Euro, plus cheltuieli adăugătoare pentru transport. ***** a menționat că, banii trebuiau să fie transmiși lui Suruceanu Eugen. În fiecare seară a avut spectacol, a avut diferite deplasări în orașe. Suruceanu Eugen a menționat că nu a primit nici un ban. Pentru muzicanți se achita de către Suruceanu Eugen. Pentru transport a fost achitat de către Primăria Ungheni, a fost emisă și factură. Când a ajuns în Italia și a văzut condițiile de cazare, a înțeles că ceva nu-i în regulă și toate organizările au fost făcute de către Suruceanu Eugen. Banii au fost strânși de către ***** și au fost transmiși lui Suruceanu Eugen (f.d. 83-86, vol.IV).

În același context, Colegiul reține și declarațiile martorilor ***** și ***** care au relatat, că împreună cu fiica lor de 7 ani care frecventează ansamblul de dans ”Struguraș” au mers în Italia la festival, careva diurne nu s-au achitat fiicei sale și nici nu a discutat cu ***** despre așa ceva, careva pretenții față de deplasare și Suruceanu Eugen nu au și familia lor a rămas mulțumită. Totodată, ***** a declarat că nu a cunoaște nimic despre diurne și nu a avut vreo înțelegere cu Suruceanu că ei i se va plăti pentru festival (f.d. 112,113, vol.IV).

Cu referire la proba acuzării și anume procesul-verbal nr.RG/15 ROG. C.A. din data de 27 martie 2015 întocmit de Oficiul Comisii rogatorii internaționale a Curții de Apel Roma (f.d. 38-43, vol. II), privind audierea cetățeanului Italiei, ***** , prin acesta se rețin declarațiile lui ***** precum că, ar fi achitat recompensă lui Suruceanu Eugen 4 euro prevăzut de regulamentul CIOOF, însă în susținerea afirmațiilor date nu au fost prezentate careva facturi sau note de plată, precum și acte ce ar confirma destinația mijloacelor bănești respective, deci sunt invocări apreciate critic de instanța de apel și nu pot servi o probă relevantă întru condamnarea lui Suruceanu Eugen de comiterea infracțiunii de escrocherie. Potrivit rezultatelor comisiei rogatorii nu s-au stabilit circumstanțele inculpate de procuror lui Suruceanu Eugen precum că ultimul ar fi primit careva sumă concretă de bani de la partea italiană drept diurne de la grupul din Moldova, mai mult ca atât, ***** făcând declarații nu a ținut să explice ce se înțelege prin 4 euro achitați lui Suruceanu Eugen și care a fost destinația acestei plăți.

În urma analizei efectuate Colegiul relevă că în învinuirea adusă lui Suruceanu Eugen nu se stabilește concret care este suma prejudiciului material adus fiecărei părți vătămate de către inculpat, odată ce la calificarea unei infracțiuni contra proprietății obligatoriu urmează a fi stabilit prejudiciul material care este unul din semnul obligatoriu al componenței, lipsa sau neconcretizarea acestui prejudiciu duce la absența infracțiunii contra proprietății. Totodată lipsa acțiunilor civile ale pretinselor părți vătămate, lipsa unor pretenții materiale concrete ale acestora, face imposibilă stabilirea prejudiciului atât necesar pentru existența unei învinuiri cât și a unei ulterioare condamnări legale.

Colegiul penal reține, că acuzarea susține cauzarea unui prejudiciu în sumă totală de 2016 euro, prejudiciu care ar fi fost cauzat la 42 persoane, dintre care, însă, doar 5 persoane s-au declarat a fi prejudiciate la urmărirea penală.

Colegiul penal concludă, că prejudiciul calculat de acuzare este unul presupus care ar rezulta din calculul matematic, precum că au fost 42 de persoane și din prevederile regulamentului CIOOF, potrivit cărora urmează a se achita 4 euro, or, careva acte în acest sens, precum că Suruceanu Eugen ar fi primit acești bani și i-ar fi însușit nu au fost prezentate. Deci, la caz, nu a fost identificat, obiectul material ca element al infracțiunii prin care trebuie să se înțeleagă bunuri sustrase de Suruceanu Eugen care s-ar fi aflat în posesia părților vătămate sau în posesia altor persoane, cărora părțile vătămate le-au transmis în folosință aceste bunuri.

Cu atât mai mult Colegiul penal reține că părțile vătămate Buruiană Maria, Buruiană Victor și Bambuleac Natalia, nu puteau fi prejudiciate prin neachitarea diurnelor, având în vedere că din lucrările dosarului s-a stabilit că aceștia nu erau membri ai ansamblului „Struguraș”, în mod conștient au acceptat condițiile participării la festivalul din Republica Italia, respectiv nu erau aplicabile prevederile regulamentului CIOOF în vederea achitării diurnelor acestora.

Colegiul penal reține și lipsa laturii subiective, nefiind demonstrată intenția lui Suruceanu Eugen de a sustrage prin înșelăciune sau abuz de încredere careva mijloace bănești, or, pretinsele părți vătămate n-au dispus de astfel de bunuri și nici n-a fost dovedită oportunitatea dobândirii acestor bunuri viitoare.

Totodată, ținând cont de specificul componenței de infracțiune prevăzută de art.190 Cod penal și anume prezența semnelor obligatoriu la calificarea infracțiunii: *înșelăciunea și abuzul de încredere*, nu se constată careva

circumstanțe care s-ar fi referi la faptul că inculpatul a înșelat sau a abuzat de încrederea pretinselor părți vătămate.

Colegiul penal reține, că potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Având în vedere aceste prevederi legale în raport cu probele analizate în prezenta decizie, Colegiul penal conchide că în cauza dedusă judecătii nu s-a confirmat temeiul juridic pentru a-l supune pe Suruceanu Eugen răspunderii penale, în acțiunile acestuia nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal (Lege în vigoare la momentul comiterii infracțiunii), or, tragerea la răspundere penală pentru o faptă în lipsa elementelor acesteia ce ar cataloga-o ca infracțiune ar veni în contradicție cu principiul caracterului personal al răspunderii penale, stabilit la art.6 Cod penal, care prevede, că persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Potrivit art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, alin.(4) stipulând, că instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art.385 alin.(1) pct.3-5), Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: /.../ dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită.

Potrivit art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, alin.(3) stipulând, că sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Reieșind din cerințele legale enumerate supra, și constatările instanței de apel expuse supra, Colegiul penal conchide, că instanța de fond nu s-a conformat întrutotul acestor cerințe, neîntemeiat pronunțând pe caz o soluție de condamnare a inculpatului Suruceanu Eugen, or, învinuirea adusă inculpatului contravine probelor cercetate în cadrul acestui proces penal, probe care atestă lipsa elementelor obligatorii prevăzute de legiuitor - motiv pentru care acesta urmează

a fi achitat din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal (lege în vigoare la momentul comiterii infracțiunii).

Potrivit art.387 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sânt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal. Având în vedere aceste prevederi, și că fapta inculpatului Suruceanu Eugen nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal (lege în vigoare la momentul comiterii infracțiunii), Colegiul penal nu se va pronunța asupra acțiunilor civile.

Cu referire la învinuirea inculpatului Suruceanu Eugen în baza art. 241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal, Colegiul la fel va interveni în sentința instanței de fond casând-o și în această latură, astfel verificând temeinicia argumentelor formulate de apelant și legalitatea verdictului contestat în raport cu materialele cauzei penale, ascultând opiniile participanților procesului penal, instanța consideră că apelul inculpatului Suruceanu Eugen urmează a fi admis și în această latură, cu reîncadrarea acțiunilor acestuia de la art. 241 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la art. 263 alin. (1) Cod contravențional cu eliberarea de răspundere contravențională în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, reieșind din următoarele considerente:

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Potrivit art. 113 alin. (1) Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Astfel, cu referire la soluția ce urmează a fi emisă, Colegiul penal se va conduce de raționamentele incluse în Hotărârea Curții Constituționale nr. H-21 din 22.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 125 lit. b) din Codul penal, a articolelor 7 alin. (7), 39 pct. 5), 313 alin. (6) din Codul de procedură penală și a unor prevederi din articolele 2 lit. d) și 16 lit. c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, unde s-a reținut că urmărirea penală în cauza nr. 2013360541 a fost pornită de organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Ungheni la data de 07 octombrie 2013 pe indicii infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal, lui Suruceanu Evgheni incriminându-i-se că a practicat ilegal activitatea de întreprinzător soldată cu obținerea unui profit în proporții mari comis de două persoane și cu folosirea situației de serviciu.

Ținând cont de fapta reținută în sarcina lui Suruceanu Eugen în baza articolul 241 Cod penal coroborat cu articolul 125 lit. b) Codul penal referitoare la desfășurarea unor genuri de activitate interzise de legislație este una ambiguă, neclară ce poate fi interpretată în mod diferit, astfel, potrivit articolului 125 lit. b) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii incriminate și abrogat prin Legea nr.179/2018, în vigoare 17.08.2018), prin desfășurarea ilegală a activității de întreprinzător se înțelegea doar ”desfășurarea unor genuri de activitate interzise de legislație”, nu și ”desfășurarea unor activități în lipsa licenței”, situație atestată în practică, iar pentru ca o faptă să fie considerată infracțiune, aceasta urmează a fi stipulată expres în Codul penal, care este unica lege penală, or, nu poate fi considerată infracțiune fapta interzisă de alte legi care nu au caracter penal, ceea ce contravine principiului dreptului penal potrivit căruia interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale este interzisă.

La fel, stabilirea în art.125 lit. b) Cod penal a desfășurării unor genuri de activitate interzise de legislație, fără ca acestea să fie specificate, satisfăceau cerințele clarității și previzibilității faptei incriminate la art.241 Cod penal.

Tot aici se notează că prin articolul 241 Codul penal se incriminează practicarea ilegală a activității de întreprinzător. Faptele care constituie practicarea ilegală a activității de întreprinzător, susceptibile de răspundere penală, erau definite în art.125 din Partea generală a Codului penal (lege în vigoare la momentul comiterii faptei).

Orice activitate de întreprinzător interzisă de legea nepenală urmează a fi formulată în termeni clari, cu identificarea faptei ca semn al laturii obiective a

componenței de infracțiune de la art.241 din Codul penal. Totodată, potrivit art. 241 din Codul penal, răspunderea penală urmează să survină doar în cazul în care practicarea ilegală a activității de întreprinzător *s-a soldat cu obținerea unui profit în proporții mari.*

Respectiv, potrivit învinuirii înaintate, în sarcina inculpatului s-a reținut că în perioada lunilor iulie-august 2013, Suruceanu Eugen *****, fiind reprezentantul CIOFF Moldova și având o înțelegere prealabilă cu ***** Iosif, care îndeplinind funcția de coreograf al ansamblului de dans "Struguraș" a Palatului de Cultură a Primăriei or. Ungheni, conform ordinului de angajare nr. 584 din 21 iunie 1995, deși figura în calitate de administrator al SRL "Stelada-Com" (persoană juridică ce nu a fost reînregistrată) și SRL "Intercultura" (în proces de lichidare din 24 septembrie 2009) care nu au ca gen de activitate organizarea de tururi turistice cu element de extraneitate, contrar prevederilor legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi art.art. 1, 2,7,13 ce impun restricții la practicarea activității în bază de licență, prevederi congruente cu Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător art.8 alin.(1) lit.a) pct.29 ce impune prezența unei licențe pentru practicarea activității de turism, având drept premisă contractul de transport nr.41 din 11 iulie 2013 deja încheiat între primăria Ungheni și SRL "Cristef Turtrans" privind serviciile de transport de pasageri pe ruta Chișinău-Minturno (Italia)-Chișinău pentru perioada 25 iulie 2013-11 august 2013, au desfășurat o activitate ilegală de întreprinzător, manifestată prin colectarea sumelor bănești de la 50 persoane și perfectarea actelor necesare în scopul organizării unei deplasări turistice în Italia, or. Minturno, obținând un profit în proporții mari în sumă de 91541,98 lei.

În sensul soluției emise la caz Colegiul penal relevă că Curtea a statuat că desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii, fără licență nu cade sub incidența art.125 Cod penal (în vigoare la momentul comiterii faptei) și, prin urmare, nu putea atrage răspundere penală pe baza art. 241 Cod penal, în schimb această faptă este reglementată de Codul contravențional, în special de art.263 alin. (1) ca contravenție și nu ca infracțiune.

Colegiul se va referi la unele comentarii și definiții în sensul în care acțiunile inculpatului Suruceanu Eugen urmează a fi încadrate la prevederile art.263 alin. (1) Cod contravențional, astfel pentru ca acțiunile persoanei să constituie infracțiunea prevăzută de art.241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal (cum este în cazul lui Suruceanu

Eugen) referitor la desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrarea la organele autorizate se notează că pentru a-și putea desfășura, în conformitate cu legea, activitatea de întreprinzător, făptuitorul trebuie să se înregistreze (reînregistreze) la organele autorizate, dar nu o face, deși putea și trebuia. Acesta este obligat să înregistreze întreprinderea, înființată de el pe teritoriul Republicii Moldova, până la începerea activității ei economice, în conformitate cu Legea Republicii Moldova privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

Prin *înregistrare de stat* se înțelege acțiunea organului înregistrării de stat ce constă în certificarea faptului constituirii, reorganizării, lichidării, suspendării sau reluării activității persoanelor juridice, filialelor și reprezentanțelor acestora, precum și a faptului modificării actelor de constituire ale persoanelor juridice, înscrierii datelor în Registrul de stat, care are ca efect dobândirea și încetarea capacității juridice a persoanelor juridice, obținerea și încetarea de către persoanele fizice a calității de întreprinzător individual.

Potrivit art. 241 alin. (2) Cod penal (în redacția legii la momentul săvârșirii faptei), răspunderea penală intervine doar în cazul desfășurării activității ilegale de întreprinzător care a cauzat urmări grave, în schimb, art. 263 alin. (1) Cod contravențional sancționează desfășurarea activității de întreprinzător fără respectarea cerințelor legale (înregistrare, autorizație, licență), în lipsa urmărilor grave.

Delimitarea dintre cele două norme se face în funcție de gradul de pericol social și de existența urmărilor grave, conform principiului ultima ratio al dreptului penal.

La speță se reține în acțiunile inculpatului Suruceanu Eugen a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) Cod penal și anume a caracterului penal al ”activității ilegale”, or activitatea desfășurată este permisă de legislația națională, neregularitatea constă exclusiv în nerespectarea condițiilor administrative (lipsa înregistrării/licenței), prin urmare, lipsește elementul de ilegalitate penală cerut de art. 241 Cod penal, fapta având caracter contravențional, și nu penal.

La caz nu se atestă urmările grave care este un element esențial al alin. (2) al art. 241 Cod penal cum ar fi: prejudiciu material considerabil, venituri ilicite de proporții mari, afectarea serioasă a intereselor publice sau ale terților.

Astfel lipsa acestor urmări exclude calificarea faptei ca infracțiune, întrucât urmările grave sunt element constitutiv obligatoriu al alin. (2).

La fel la caz se reține necesitatea casării sentinței în latura vizată de condamnarea inculpatului Suruceanu Eugen în baza art. 241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal și reieșind din faptul, că fapta comisă a fost izolată, nu a avut caracter sistematic sau organizat, nu a implicat utilizarea unor metode frauduloase, nu a produs destabilizarea ordinii economice, circumstanțe ce confirmă un grad redus de pericol social, incompatibil cu răspunderea penală, dar specific răspunderii contravenționale.

La speță se reține incidența prevederilor art. 263 alin. (1) Cod contravențional or au fost constituite elementele constitutive ale contravenției date și anume: subiect este persoană fizică, fapta comisă- desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrare / licență; forma vinovăției fiind intenție, lipsa urmărilor grave, astfel, fapta se circumscrie exact ipotezei normei contravenționale, fără a întruni condițiile răspunderii penale.

Colegiul menționează că la speță prin aplicarea art. 241 alin. (2) Cod penal în lipsa urmărilor grave ar încălca art. 1 alin. (3) Constituție - statul de drept; principiul legalității incriminării; principiul proporționalității sancțiunii.

Relevant este și faptul, că Curtea Constituțională a subliniat că dreptul penal reprezintă ultima ratio și nu poate fi utilizat pentru sancționarea abaterilor administrative.

Cu titlu de concluzie instanța de apel notează că întrucât fapta constatată constă în desfășurarea unei activități de întreprinzător permisă de lege, dar realizată fără respectarea cerințelor de înregistrare/licențiere, fără a fi cauzate urmări grave și fără a se stabili un prejudiciu material considerabil sau alte consecințe grave, aceasta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) Cod penal, deci se reține că fapta prezintă un grad redus de pericol social, specific răspunderii contravenționale, și urmează a fi încadrată la art. 263 alin. (1) Cod contravențional, în conformitate cu principiul legalității, proporționalității și cu jurisprudența Curții Constituționale (H-21/2016).

În combaterea poziției instanței de fond de condamnare a inculpatului Suruceanu Eugen Colegiul reține că aceasta eronat a inclus și reținu în calitate de profit în proporții mari suma de 91 541,98 lei mijloace financiare colectate de la cele 50 persoane sume necesare organizării deplasării turistice vizate, or, potrivit

elementelor constitutive *urma a fi reținut profitul curat avut de inculpat pentru pretinsa activitate ilegală de întreprinzător.*

La fel Colegiul reține că la materialele cauzei lipsesc materiale ce ar atesta că în circumstanțele reținute ca fiind dovedite de organul de urmărire penală și instanța de judecată ar fi fost sesizat Serviciul Fiscal de stat referitor la efectuarea unui control pentru determinarea profitului obținut de persoana pretinsă a fi vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal.

În sensul celor descrise supra, instanța de apel relevă că la subiectul cercetat Curtea subliniază că, în domeniul penal, legea trebuie interpretată strict, iar analogia în detrimentul inculpatului îi este interzisă, astfel încât nu se poate extinde penalitatea în cazuri unde legislația prevede doar sancțiuni contravenționale.

Ca urmare a celor relatate supra, Colegiul penal constată că în esență atât organul de urmărire penală la încadrarea juridică a faptei inculpatului Suruceanu Eugen în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal cât și instanța de fond la constatarea vinovăției acestuia în mod evident nu a ținut cont de practica judiciară constantă expusă și în consecință cel din urmă a fost diferit justiției pe linia penală în mod neîntemeiat, însă este de remarcat că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele faptei penale vizate, concluzionându-se că acestea se încadrează la art. 263 alin. (1) Cod

În sensul dat Colegiul penal consideră necesar de ***a reține ca constatată fapta***, potrivit căreia, în perioada lunilor iulie-august 2013, Suruceanu Eugen *****, fiind reprezentantul CIOFF Moldova, îndeplinind funcția de coreograf al ansamblului de dans "Struguraș" a Palatului de Cultură a Primăriei or. Ungheni, conform ordinului de angajare nr. 584 din 21 iunie 1995, figurând în calitate de administrator al SRL "Stelada-Com" (persoană juridică ce nu a fost reînregistrată) și SRL "Intercultura" (în proces de lichidare din 24 septembrie 2009) care nu au ca gen de activitate organizarea de tururi turistice cu element de extraneitate, contrar prevederilor Legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi art.art. 1, 2,7,13 ce impun restricții la practicarea activității în bază de licență, prevederi congruente cu Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, art.8 alin.(1) lit.a) pct.29 ce impune prezența unei licențe pentru practicarea activității de turism, având drept premisă contractul de transport nr.41 din 11 iulie 2013 deja încheiat între primăria Ungheni și SRL "Cristef Turtrans" privind serviciile de transport de pasageri pe ruta Chișinău-Minturno (Italia)-Chișinău pentru perioada

25 iulie 2013-11 august 2013, a desfășurat activitate de întreprinzător, fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii, manifestată prin perfectarea actelor necesare în scopul organizării unei deplasări turistice în Italia, orașul Minturno.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța de apel reține că, în drept, fapta lui Suruceanu Eugen întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1) Cod contravențional, adică *”desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrare la organul înregistrării de stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii”*.

În continuare, urmează a se reține că, în conformitate cu art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul prevăzut în art.332 alin. (2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional al Republicii Moldova, iar potrivit dispozițiilor art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova.

În situația evidențiată, instanța de apel ține a menționa că vinovăția lui Suruceanu Eugen în comiterea contravenției prevăzute de art. 263 alin.(1) Cod contravențional se dovedește pe deplin prin probele acumulate și administrate la caz fiind de altfel cercetate în primul set de proceduri precum și în instanța de apel la examinarea cererii de apel a inculpatului, împrejurării la care instanța de apel nu a constatat careva disensiuni.

Art.30 alin.(1-3) Cod contravențional (în redacția legii la momentul săvârșirii faptei), prevede că, (1) Prescripția înlătură răspunderea contravențională. (2) Termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni. (2¹) Termenul special de prescripție pentru contravențiile prevăzute în capitolul XV al cărții întâi este de 12 luni. (3) Termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției.

Conform prevederilor art.3 alin.(1) Cod contravențional, caracterul contravențional al faptei și sancțiunea ei contravențională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Astfel, ținând cont că, fapta contravențională a fost săvârșită în perioada 25 iulie 2013-11 august 2013, termenul general de prescripție de 12 ani pentru tragerea la răspundere contravențională a expirat, din care motiv Suruceanu Eugen, urmează a fi liberat de răspunderea contravențională.

Cu referire la solicitarea procurorului privind dispunerea conform art.106 alin.(1), alin.(2) lit.b) Cod penal, a confiscării de la Suruceanu Eugen în beneficiul statului a sumei de 125 632, 54 lei, rezultate în urma comiterii infracțiunilor, Colegiul penal o va respinge, or ținând cont de achitarea numitului pe învinuirea art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal astfel suma de 34 090 lei 56 bani pretinsă a fi obținută ca rezultat al faptei dată urmează a nu fi încasată/confiscată, iar referitor la suma de 91541 lei 98 bani, sumă pretinsă a obținută ca rezultat al infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal, ținând cont de faptul că acțiunile inculpatului pe această învinuire au fost reîncadrate la prevederile art. 263 alin. (1) Cod contravențional, iar la momentul comiterii faptei (iulie-august 2013) Codul contravențional nu conținea prevederi cu privire la măsura de siguranță confiscarea bunurilor sau echivalentului acestora rezultate din activitatea ilicită, capitolul dat (V¹) și anume art. 439⁴ Cod contravențional a fost introdus prin Legea nr.138 din 19.07.2018, în vigoare 14.12.2018, sumă care nu poate fi confiscată de la inculpat în cadrul calificării acțiunilor acestuia ca contravenție prevăzută de art. 263 alin. (1) Cod contravențional.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de apel ajunge la concluzia că apelul depus de inculpatul Suruceanu Eugen urmează a fi admis, inclusiv din alte motive decât cele invocate cu casarea totală a sentinței Judecătoriei Ungheni din 29 iunie 2018, cu emiterea unei noi hotărâri în sensul descris supra, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

DECIDE :

Apelul inculpatului Suruceanu Eugen declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 29 iunie 2018, se admite, inclusiv din alte motive decât cele invocate cu casarea totală a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, se achită Suruceanu Eugen de sub învinuirea formulată în baza art. 190 alin. (2) lit.c), d) Cod penal (în redacția legii în vigoare la momentul comiterii faptei) deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În temeiul art.332 alin.(2) și art.391 alin.(2) Cod procedură penală, procesul penal în privința lui Suruceanu Eugen pe art.241 alin. (2) lit.b), c) Cod penal

încetează, deoarece fapta constituie contravenție prevăzută de art.263 alin. (1) Cod contravențional (în redacția legii în vigoare la momentul comiterii faptei).

În corespundere cu art.30 Cod contravențional, procesul contravențional în privința lui Suruceanu Eugen pe art.263 alin. (1) Cod contravențional încetează, pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Se respinge solicitarea procurorului cu privire la dispunerea conform art.106 alin.(1), alin.(2) lit.b) Cod penal, a confiscării de la Suruceanu Eugen în beneficiul statului a sumei de 125 632,54 lei.

Se revocă în privința lui Suruceanu Eugen măsura preventivă de a nu părăsi țara.

Corpurile delictelor: lista cu invitații ce reprezintă ansamblul ”Struguraș” prezentată părții italiene, lista cu membrii ansamblului ”Struguraș” prezentată de autoritatea publică locală, contractul de transport nr. 41 din 11 iulie 2013, contractul de transport nr. 41/1 din 11 iulie 2013 încheiat cu persoana fizică Suruceanu Eugen, extras din rețeaua de socializare privind prezența negocierilor pe marginea organizării și condițiile deplasării, actele de evidență cu privire la transferul banilor la firma de transport din partea Primăriei or. Ungheni și persoana fizică Suruceanu Eugen, de păstrat la materialele dosarului.

În conformitate cu prevederile art.387 alin.(2) pct.2) Cod procedură penală se lasă fără soluționare acțiunile civile înaintate de Bambuleac Natalia, Buruiană Victor, Buruiană Maria, Covalciuc Sanda și Cotoci Ion.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia motivată pronunțată și înmănată părților la data de 24 decembrie 2025.

Președintele ședinței, judecătorul:

Ghenadie Liulca

Judecătorii:

Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache